

1 Μαΐου Παρακλητικός Κανὼν Ὁσίου ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ ἐν Γοματίῳ, Δρ. Χαρ. Μπούσια

*Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καὶ τό Θεός Κύριος μετὰ τῶν στίχων
αὐτοῦ. Εἴτα τὰ Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Φιλαλληλίας εὐθαλέστατον ἔρνος, καὶ ἀγαπήσεως Χριστοῦ
ἐκμαγεῖον, θαυματουργὲ Γεώργιε δικαίων κρηπὶς, πάσης
ἀπολύτρωσαι τῆς ἐχθροῦ ἐπηρείας, καὶ δεινῆς κολάσεως τοὺς ἀεὶ σε
τιμῶντας, καὶ ἐκζητοῦντας πίστει ἀκλινεῖ, τὰς σὰς ἀόκνους
πρεσβείας πρὸς Κύριον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ
ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ
τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ
ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ
παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἴτα, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Γοματίου Γεώργιε,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Χ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Γεώργιε Ὅσιε τοῦ Χριστοῦ, ἀφάτῳ ἀγάπῃ, ὁ ἐκλάμπας καὶ
οἰκτιρμοῖς, πρὸς πάντας τοὺς στένοντας μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ
Σωτῆρος δεόμενος.

Ὁφθεὶς στυλοβάτης καὶ ἀρωγός, πενήτων καμνόντων, καὶ
ἀπάντων τῶν ἐν δειναῖς, στερήσεσι βίου θλιβομένων, τρυφῆς ἡμᾶς
τῆς ἀλήκτου ἀξίωσον.

Μισθὸν τῶν καμάτων σου εἰληφώς, ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων, σὺν
Ἀγγέλων χοροῖς οἰκεῖς, πρεσβεύων Γεώργιε ἀπαύστως, Χριστῷ
πυρὸς κολασμοῦ ἀπαλλάξαι με.

Θεοτοκίον.

Ἀπέλασον σκότος τὸ ζοφερόν, νοός μου Παρθένε, ταῖς λαμπραῖς Σου μαρμαρυγαῖς, φωτί με αὐγάζουσα σοφίας, φιλαδελφίας καὶ γνώσεως κρείττονος.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τῶν βασάνων ὀδεύσας, καὶ συμφορῶν Ὅσιε, τρίβους Γοματίου ἀκέστωρ, καρτερικώτατα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, εὗρες Γεώργιε χάριν, ἀπελαύνειν θλίψεων, τάχος σκοτόμαιναν.

Ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων, ἁμαρτιῶν κάθαρσιν, καὶ παραπτωμάτων παντοίων, αἵτει συγχώρησιν, τοῖς σὲ τιμῶσι πιστῶς, παρὰ τοῦ πάντων Σωτῆρος, εὐποιΐας στέλεχος, Πάτερ Γεώργιε.

Ὅλοτρόπως ποθήσας, νεολαμπὲς ἥλιε, τῆς φιλαλληλίας ἀρέσκειν, τῷ πανοικτίρμονι, Χριστῷ δοχεῖον κάμέ, τῆς πρὸς Αὐτὸν καὶ τὸ πέλας, δεῖξον ἀγαπήσεως, καὶ βίου σώφρονος.

Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε Κόρη, τὴν τῶν παθῶν θύελλαν, τὴν περιδονοῦσαν ἀθλίως, τὸν καταφεύγοντα, ταῖς ῥυπτικαῖς Σου εὐχαῖς, πρὸς τὸν Υἱόν Σου καὶ Κτίστην, κόπασον καὶ σῶσόν με, τάχος κραυγάζω Σοι.

Διάσωσον, τοὺς σὲ τιμῶντας ἐν ἄσμασι μελιρρύτοις, ἐξ ἀνάγκης δυσχερειῶν δεινῶν περιστάσεων, καὶ βλάβης Γεώργιε θεοφόρε.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Πενήτων τροφὸς πασχόντων ἀνακούφισις, ἐλέους κρουνοὺς ἀεὶρροὺς Γεώργιε, καὶ διώκτης θλίψεων, ἀνεδείχθης· ὅθεν προστρέχοντες, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πάντες χαρμονῆς, οἱ σὲ τιμῶντες ἀπαύστως πληρούμεθα.

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γεωργήσας Γεώργιε, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, ἀγάπην ἔμπρακτον, πρὸς τὸ πέλας τὴν καρδίαν μου, συμπαθείας ποιήσον γεώργιον.

Ἐν τοῖς θείοις λειψάνοις σου, οἱ τῶν εὐσεβούντων χοροὶ σεμνύνονται, οὓς διάσωζε Γεώργιε, ἐκ δυσχερειῶν καὶ περιστάσεων.

Ὡς ἀσκήσεως πάμφωτον, σέλας καὶ προνοίας φωστῆρα ἔγνωμεν, σὲ Γεώργιε οἱ σπεύδοντες, τῇ ἀκαταισχύντῳ μεσιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθροις Πάναγνε Δέσποινα, τῶν ἐντεύξεών Σου πρὸς τὸν Παντάνακτα, τῶν παθῶν καμίνους σβέσον μου, ἀπαθείας δρόσον ἐπομβρίζουσα.

Ὡδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Γνώσει θεϊκῇ, ἐλλαμπόμενος Γεώργιε, ὥσπερ φίλος γνησιώτατος Αὐτοῦ, διαδόσεις θείας νέμεις τοῖς τιμῶσί σε.

Ἰασιν ψυχῶν, καὶ σωμάτων ἀρυόμεθα, προσκυνοῦντές σου θαυμάτων ποταμέ, ἀνεξάντλητε τὰ λείψανα Γεώργιε.

Ἐπίδε ἡμῖν, οὐρανόθεν καὶ τὸ φρόνημα, τῆς σαρκός μου ἀποκοίμησον εὐχαῖς, ἀσιγήτοις σου Γεώργιε πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πλήρου συμπαθῶς, τὰς αἰτήσεις Μητροπάρθενε, τῶν ἐκάστοτε ὑμνούντων ἐν χορῷ, Σὲ τοῦ Κτίσαντος Μητέρα τὴν ὑπέρτιμον.

Ὡδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ῥανίσι σου, τῶν ἰδρώτων Ὅσιε, καὶ δακρύων σου ἐκοίληνας πέτραν, τοῦ σοῦ σπηλαίου καὶ τὸ τοῦ Σωτῆρος, εἴλκυσας ἔλεος Πάτερ Γεώργιε, Ὃν ἐκδυσώπει καὶ ἡμῖν, δαψιλῶς τὸ Αὐτοῦ πέμψαι ἔλεος.

Ἐβάδισας, ἀκλινῶς Γεώργιε, τὴν πρὸς πέλας ἀγαπήσεως τρίβον, καὶ εὐποιῖας φαιδρύνας σὸν βίον, πρὸς ἀρετῆς ὕψος ἦρθης δυσπρόσιτον, πρὸς ὃ ἀνάγαγε κάμέ, τὸν τιμῶντα τοὺς θείους καμάτους σου.

Σκοτίαν μου, τῶν παθῶν διάλυσον, καὶ λαμπρὰν τῆς ἀπαθείας ἡμέρα, ἀνάτειλόν μοι φωσφόροις λιταῖς σου, πρὸς τὸν Σωτῆρα θεόφρον Γεώργιε, τοῦ Γοματίου φρυκτωρέ, ὡς φωτὸς τοῦ ἀκτίστου ἀνάπλεως.

Θεοτοκίον.

Βασκαίνων μοι, ὁ ἀλάστωρ Ἄνασσα, εἰς βυθὸν ὠθεῖ πικρᾶς ἀπωλείας, ἀλλ' ἀνατείνων τὰς χεῖρας βοῶ Σοι· ἀνάγαγέ με καὶ σῶσον τὸν ἄσμασι, ὑμνοῦντά Σε πανευλαβῶς, σωτηρίας ἐμῆς θεία πρόξενε.

Διάσωσον, τοὺς σὲ τιμῶντας ἐν ἄσμασι μελιρρύτοις, ἐξ ἀνάγκης δυσχερειῶν δεινῶν περιστάσεων, καὶ βλάβης Γεώργιε θεοφόρε.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων Σου.

Ὡς ποταμὸν ἱαμάτων ἀεῖρρόον, καὶ θησαυρὸν θαυμασίων ἀσύλητον, Γεώργιε μάκαρ τιμῶμέν σε· τοῖς γὰρ λειψάνοις σου πάντοτε σπεύδοντες, κατ' ἄμφω τὴν ῥῶσιν λαμβάνομεν.

Προκείμενον. *Καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Στ.* Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ια' 27-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἔαν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶξός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ

εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίας...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Μέγαν ἀντιλήπτορα, τοῦ Γοματίου ἡ κόμη, καὶ προστάτην ἔχουσα, σπεύδει τῇ σῇ χάριτι, θεοφόρητε, Πνεύματος ὄργανον, μάκαρ Γεώργιε, καὶ ἀγάπης σκεῦος πάντιμον· σὺ γὰρ παντάπασι, τὰ τῆς σωτηρίας γνωρίσματα, ῥάβδῳ τῶν σῶν ἐντεύξεων, πρὸς Χριστὸν παρέχεις ἀκαταπαύστως, καὶ ταχὺ ἐκρύη, τοὺς σπεύδοντας τῇ σῇ ἐπισκοπῇ, περικαλὲς σεμνολόγημα, πολιτείας κρείττονος.

Ὦδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἔχει Γομάτιόν σε γέρας, ἀντιλήπτορα ταχὺ καὶ παραστάτην, ἐν δειναῖς συμφοραῖς· διό σοι καταφεύγει, ἐκάστοτε Γεώργιε, ἀνυμνοῦν σε γηθοσύνως.

Ὑψωσον χεῖράς σου δικαίας, πρὸς τὸν Ὑψιστον Γεώργιε τρισμάκαρ, καὶ μὴ παύσῃ Αὐτῷ, πρεσβεῦειν ἀσιγήτως, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σου, πολιτείαν τὴν ὀσίαν.

Ἔργοις ἀφάτου καλωσύνης, διαπρέψας εὐσεβῶν ἀπάντων ὥφθης, συμπαθείας κρατὴρ, κρινῶν ἀγάπης πόμα, Γεώργιε τοῖς σπεύδουσι, τῇ θερμῇ σου μεσιτεία.

Θεοτοκίον.

Ὑπερθεν ἶδε Θεοτόκε, τὴν ταπείνωσιν τοῦ δούλου Σου κραυγάζω, καὶ δακρύων κρουνοῦς, γνησίας μετανοίας, ὑπάνοιζόν μοι Δέσποινα, τῷ ψαλμοῖς Σε ἀνυμνοῦντι.

Ὦδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Πατῆσαι πάσας, τὰς μηχανὰς τοῦ βελίार, καταξιώσον Γεώργιε τοὺς πίστει, σοὶ προσερχομένους, πυξίον ἀκακίας.

Ἐν ἐγκρατεία, ἀσκητικῶς βιοτεύσας, ἰατρεύειν νόσους ὧτων χάριν εὗρες, κλέος Γοματίου, Γεώργιε παμμάκαρ.

Ῥῶσιν παράσχου, ψυχῆς καὶ σώματος ἅμα, τοῖς προστρέχουσι τοῖς θείοις σου λειψάνοις, καὶ τὴν σὴν πρεσβείαν, πανευλαβῶς αἰτοῦσιν.

Θεοτοκίον.

Ἠγλαῖσμένε, τοῦ Παντοκράτορος θρόνε, ἐμπαθοῦς μου ἁμαρτίας κάθαρόν με, ἵνα Σὲ δοξάζω, τὴν Κεχαριτωμένην.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Μετόχους δεῖξον πάντας, τοῦ τροπαιοφόρου, λαμπρὲ συνώνυμε θεῖε Γεώργιε, μετὰ τὸ τέλος τῆς ἄνω, ἡμᾶς λαμπρότητος.

Ὡς ῥόδον Γοματίου, σὲ ὑμνολογοῦντες, νεοθαλὲς ταῖς σαῖς θείαις Γεώργιε, λιταῖς ἐν δίναις τοῦ βίου, ἀεὶ προσφεύγομεν.

Ναὲ φιλαλληλίας, εὐποιῖας κέρας, καὶ συμπαθείας λειμῶν εὐωδέστατε, διάλυσόν μου κακίας, ἀχλὺν κραυγάζω σοι.

Θεοτοκίον.

Χρηστότητος ταμεῖον, Κεχαριτωμένη, τοῦ Βασιλέως παλάτιον ἔμψυχον, χρηστοθείας με δεῖξον, δοχεῖον εὐχρηστον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Χαίροις τῶν δικαίων ἢ καλλονή· χαίροις Γοματίου, ὧ Γεώργιε χαρμονή· χαίροις ὁ τοὺς πόνους, τῶν ὥτων θεραπεύων, τῇ δαψιλῶς δοθείσῃ, σῇ θεία χάριτι.

Χαίροις Γοματίου νεοθαλὲς, ἄνθος καὶ ἀγάπης, τοῦ πλησίον μυρεψικόν, ῥόδον τὸ ἐν χρόνοις, ἀνθῆσαν τοῖς ὑστέροις, Γεώργιε δικαίων, ἔμψυχον ἄγαλμα.

Τὸν ἐν πολιτείᾳ θεοφιλεῖ, ἄρτι ἐποφθέντα, ὡς ἀστέρα νεολαμπῇ, ἐν τῷ κόσμῳ πάντες, Γεώργιον τὸν νέον, ψαλμῶν τοῖς ἡδυνόοις, ἄνθεσι στέψωμεν.

Ἐν ἐσχάτοις χρόνοις ὡς βοηθόν, ἔγνωμέν σε πάντες, ἐν κινδύνοις καὶ ἁρωγόν, ταχινὸν ἐν βίου, τοῖς κλύδωσι θεόφρον, Γεώργιε Ὁσίῳ, ἔμπνουν θησαύρισμα.

Κλήρου τὰ αἰτήματα συμπαθῶς, τῶν προσερχομένων, τοῖς λειψάνοις σου θαυμαστέ, Γοματίου Πάτερ, Γεώργιε τοὺς πόνους, ἰώμενος ἀπάντων, καὶ τὰ νοσήματα.

Χαίροις εὐσεβείας ὁ θησαυρός· χαίροις εὐποιΐας, ἔργων ἔρνος μυρεψικόν· χαίροις τὴν πτωχείαν, Χριστοῦ ὁ ἀγαπήσας, καὶ τοὺς πτωχοὺς πλουτίσας, μάκαρ Γεώργιε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων, σωτηρίαν ἀσθενῶν, ὀρφανῶν χηρῶν καὶ καμνόντων,
τὸν ἀνεξάντλητον, τροφοδότην μέλψωμεν, ᾠδαῖς εὐσχημόσι,
Γοματίου τὸν ἔφορον, Γεώργιον πίστει, πρὸς αὐτὸν κραυγάζοντες·
φωτοειδέστατε, ῥῦσαι συμφορῶν κατωδύνων, μάλιστα κακώσεων
νόσων, καὶ πειρατηρίων τοὺς ἰκέτας σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

*Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*